

Erdélyben jártunk

Aradon a Szabadság-szoborhoz mentünk. Zala György műve. Megkerestük a 13 honvédtábornok domborművét. A hősöknek emléket állító szobor fő alakja a Hungáriát jelképező nőalak, fején a Szent Korona, kezében Szent István kardja, vállán Mátyás pajzsa.

1848 dicsőségét jelképező babérkoszorút tart a magasba. 1894-ben avatták, 1920-ig állt a Városháza előtt. 1920 után néhány évig deszkaállvánnyal takarták, majd 1925-ben az aradi várba vitték. Legalább nem olvasztották be, mint oly sok szobrot. 2002-ben kihozták, restaurálni kezdték a minorita templom udvarán. 2005-ben avatták fel a Tűzoltó téren.

A Városháza és a Maros közelében jártunk.

A Veszthelyen koszorúztunk. A tábornokok hamvait 1974-ben hozták ki az aradi várárokból, és helyezték el a gúlaszerű síremlék alatt. Énekeltünk az aradi népdalból.
A Partium sík vidékén rogott a busz, a kanyargó Maros mellett feltűnt **Déva** vára.

A 2005-ben megépített felvonó azóta elromlott, gyalog, kanyargós úton, sok lépcsőn jutottunk fel a várba. Még mindig csak a vár egy része látogatható. Dávid Ferenc sírja sem közelíthető meg, aki az unitárius vallást alapította az 1500-as években. Itt halt meg börtönben. Olvastunk Kőmíves Kelemen balladájából pár sort.

Remek volt a szállásunk **Csernakeresztúron**. A háziasszony felhívta a figyelmet, hogy volt csoport, aki kárt okozott. Zorán jegyezte meg valamennyiünk nevében: „Pedig erre vigyázni kell!”

Elfelejtettünk labdát vinni az esetleges esti focihoz, de sem idő, sem hely nem lett volna erre. Például ennek a szállásnak az udvara tele volt kerti lámpákkal.

Vajdahunyad várának képei között van egy arab betűs felirat, a török foglyoknak szabadságot ígértek, de a kút kiásás után sem engedték el őket. Erre vésték a falba: Vízetek van, de szívetek

nincs! Ezt a feliratot jelzi a piros nyíl. Itt talákoztunk egy házaspárral, a férfi a keszthelyi agráron végzett. Megnéztük a vár gótikus és reneszánsz részeit. A régi magyar nemesi címereket eltávolították. A vár lovagtermének egy részében felújítás folyik. A kápolnát is láttuk. Az egyik fotón a várfal vastagsága látszik.

Egy étterem falán fedezte fel valaki a kövekből kirakott vajdahunyadi várat.

Zsigmond király és Hunyadi János látható az egyik képen. A vár alatt kanyargó patak a Zalasd. Átmentünk **Medgyesen**, ezt is a szászok lakták régen. **Segesvárra** érve sétáltunk a szászok régi házai között, melyeket felújítottak. Az Óratorony közelében van Hermann Oberthnek, a rakéta feltalálójának szülőháza.

A 172 Schüllertreppe-Diáklépcső vezet a hegyre, a hajdani szász iskolához. A katolikus templom kicsi, a szászok evangélikusok voltak. Itt született Apor Vilmos, aki győri püspökként védte 1945-ben az asszonyokat, és kapott az orosz katonától halálos lövést. 2 nap szenvedés után halt meg, húsvétkor.

A hegy tetején álló Bergkirche-Hegyi templom belsejében is jártunk néhányan. Híres a 4 evangélista szobra. A szászok annyira őrizték a helyüket, ha egy család kihalt, inkább a szász közösség megvette a házat, nehogy egy magyar nemesé legyen.

A Petőfi-szoborra szalagot kötöttünk, és közösen elszavaltuk a Nemzeti dalt. A segesvári magyarok itt tartják a március 15-i megemlékezéseket.

Eredetileg Egy egészalakos Petőfi-szobor állt Segesváron, de azt 1916-ban a román betöréskor az 1. világháború idején Kiskunfélegyházára menekítették, ma is ott áll. A Szarvas-házat már felújított állapotban láttuk.

Fehéregyházán csak átrobotunk. Az út mellett Petőfi-emlékmű, hiszen ez a csata helyszíne, ahol Petőfit utoljára látták. Sokan haltak meg a segesvári csatában 1849. július 31-én.

Székelykeresztúron töltötte utolsó estjét a költő a Gyárfás-kúriában. A Petőfi –szobrot fényképeztük a buszból.

Szejkelfürdőn viszont volt időnk megállni. Felmentünk a legnagyobb székely, Orbán Balázs sírjához. Virágot tettünk, elénekeltük a Székelyhimnuszt. Itt volt a birtoka, innen járta be Székelyföldet, mutatta be 6 kötetben, még fényképezte is. Gyönyörködtünk a tiszteletére állított székelykapukban.

Székelyudvarhely gyönyörű tulipános Fő terével fogadott bennünket. A Vasszékely újra felállított szobra 1. világháborús emlékmű, felirata: „Gyopárt a Hargitáról hozzatok, a székely hősök halhatatlanok!” A református templom mellett áll Orbán Balázs szobra. Tamási Áron líceuma és szobra a hegytetőn. És Márton Áron püspöké. A Millenniumi szoborpark sok hírességnek állít emléket. Wass Albert szobra Vándor székely hazatalál- felirattal. Bem, Wesselényi, Kós Károly emlékműve is megtalálható többek között. Benedek Elek szobra a róla elnevezett tanítóképző kertjében áll. Ő is sokat tett azért, hogy meséivel a gyerekek megőrizték anyanyelvüket. Cimborá című gyerekújságja nagyon népszerű volt. Indultunk a bögözi szállásra.

Másnap **Farkaslakán** álltunk meg, virágot tettünk Tamási Áron sírjára. Kányádi Sándor versét mondtuk, részletet olvastunk Ábel Amerikában című regényéből: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Síremlékét Szervátiusz Jenő és Tibor faragta 1972-ben. Tamási regényalakjai láthatók rajta.

Tovább indulva a székely Sóvidékre értünk. A fehér sóhegyek látszottak a távolból. Elmentünk **Gyergyószentmiklós** örmény temploma mellett. Itt is éltek, még ma is élnek örmények, akik régen kereskedők voltak.

Irány a szerpentinén kapaszkodva a **Gyilkos-tó** vadregényes tája. A **Békás-szoros** zubogó patakját hallani, szikláit látni kell: Kis-Cohárd, Csalhó, Oltárkö. A keresztet az Oltárköre hegymászók tették fel. Eröss Zsolt is itt kezdte ifjúkorában a hegymászást. Láttuk a lányok piros, fehér, fekete színű székely ruháját, illetve a férfiak jellegzetes viseletét, a székelyharisnyának nevezett posztónadrágot.

A 3. napot a bögyözi református templommal zártuk. Középkori freskói híresek: Szent László és Szent Margit legendája, valamint az utolsó ítélet látható itt. Két éjszakát is **Bögözön** töltöttünk. Másnap reggel jó hangulatú **találkozónk volt a bögyözi 7. osztállyal és tanáraikkal**. Jól felszerelt, szép iskolában jártunk. Iskolánk névadóiról beszéltünk, a keszthelyi születésű Szendrey Júlia leveléből idéztünk. Énekeltünk Bartók által Keszthelyen gyűjtött dalt: Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok. A bögyözi tanár úr szaxofonon játszotta az Este a székelyeknél című darabot, énekelt népdalt diák, és egy bögyözi tanárnő olyan átéléssel énekelte a Székelyhimnuszt, hogy azt nem felejtjük. Kaláccsal, csokival megvendégeltük egymást.

Erdőszentgyörgy kastélya mellett ment buszunk, itt született Rédey Klaudia, akinek távoli leszármazottja III. Károly angol király.

A **Tordai-hasadékból** kaptunk ízelítőt. Sajnos itt is szorított az idő, vissza kellett fordulni, nehogy lekéssük a sóbányát. De arra jó volt, hogy elhatározzuk, egyszer szeretnénk teljesen végigmenni a hasadékon, a Hesdád patak folyását és Szent László nyomát követve. A kürtös kalácsot is megkóstoltuk.

A **Tordai sóbánya** közelében folyik az Aranyos. A sóbányában helyi vezető mutatta meg a 100 méteres tárnát, a visszhangos helyet. Felültünk az óriáskerékre, lementünk a bánya mélyén levő 8 m mélységű csónakázó tóhoz. Ez a hely különlegesség.

Igyekeztünk **Kolozsvárra**. A szerpentin eneszkedve feltűnt a város látképe. Nehezen, de sikerült 2 órába sok mindent sűríteni. Foglalt volt a Szent Mihály templom, zárva a torony, de a helyiek segítségével mégis feljutottunk a nemrég kinyitott Szent Mihály templom tornyába, és a gyönyörű gótikus, reneszánsz templombelsőt is láttuk. Fadrusz János faragott Krisztus keresztje a templomban, híres Mátyás szobra a templom előtt látható. Elsétáltunk Mátyás király és Bocskai István szülőházához, ebben a Sapientia Magyar Egyetem működik. Ezután a Farkas utca felé vettük az irányt. Itt van a Báthory Líceum, a Református Kollégium, a Kolozsvári testvérek Sárkányölő Szent György szobrának egyik másolata. És a híres református templom, mely 1517 előtt még katolikus volt. Faragott szószék, hatalmas gótikus ívek, selyemre festett nemesi címerek, Apafi Mihály síremléke, melyet Kós Károly tervezett. „Itt várja Jézusát Apafi Mihály, Erdély fejedelme.”

Magyarlónán, utolsó szállásunkon is remekül éreztük magunkat.

Korán keltünk az 5. nap, hogy még **Körösfőn** is megállhassunk. Itt ered a Sebes-Körös. Kalotaszeg egyik nevezetes templomát nagyszerűen mutatta be a harangozó. Mesélt arról, ki, hol ül, asszonyoknak, férfiaknak, időseknek, gyerekeknek egyaránt megvan a helyük. Hallottunk a híres Rákóczi-szönyegről is, melyen II. Rákóczi György pihent meg csata után 1657-ben, és ő adta a templomnak. A körösfői iskolásokról is tudósított. Egy plakátról értesültünk, hogy vasárnap a Körösfői Öregfiúk és az FTC Öregfiúk meccs következik. Utolsó alkalom volt itt, hogy az otthoniaknak ajándékot vehessünk.

Királyhágón megállva köszöntük meg az idegenvezető és az autóbusszvezetők kitűnő munkáját. Lassan búcsúztunk a cserszegi diáktársaktól és tanáraiktól. Itt van Erdély határa, tovább már a Partium kezdődik. Még elhaladtunk a csucsai kastély mellett, ahol Ady Endre és Boncza Berta éltek, mielőtt Pestre költöztek. A Sebes-Körös **Nagyváradiig** elkísért bennünket. Láttuk a Szent László Székesegyház tornyait és a püspöki palotát felvillanni aombok között. **Ártándnál** értük el a mai Magyarországot.

Örök emlék marad ez az 5 nap.

Horváth Hilda, Horváth Matild tanárok és 18 páhoki 7. osztályos diák